

KESEDIAAN GURU DALAM PELAKSANAAN KURIKULUM TAHFIZ MODEL ULUL ALBAB (TMUA) : SATU KAJIAN KES DI SARAWAK

*Awang Nurizal bin Awang Kenit
upimskei@gmail.com
Jabatan Pendidikan Negeri Sarawak*

*Kitikedizah binti Hambali
kedizah@gmail.com
Jemaah Nazir Cawangan Miri*

ABSTRAK

Kajian ini bertujuan untuk mengenal pasti kesediaan guru dalam pelaksanaan Maharat al-Quran dalam program Tahfiz Model Ulul Albab (TMUA) yang dijalankan di sebuah sekolah terpilih di Sarawak. Kajian dilaksanakan terhadap dua aspek kesediaan guru dalam proses pengajaran dan pembelajaran (PdP) iaitu kualiti bacaan guru sendiri dan bahan bantu mengajar bagi Maharat al-Quran. Rekabentuk kajian ini menggunakan rekabentuk kajian kes yang melibatkan 20 orang guru TMUA sebagai sampel di sebuah sekolah menengah kebangsaan agama (SMKA) yang melaksanakan program TMUA di Sarawak. Kajian kes ini dianalisis dengan menggunakan satu set instrumen soal selidik digunakan untuk mengukur kesediaan guru terhadap pelaksanaan Maharat al-Quran dalam program TMUA diedarkan kepada guru. Berdasarkan kepada ujian kebolehpercayaan nilai Cronbach Alpha yang diperoleh daripada menunjukkan kesemua pembolehubah berada pada indeks alpha antara 0.7 hingga 0.9. Ini menunjukkan bahawa item-item soal selidik yang dibina sesuai untuk digunakan dalam kajian. Berdasarkan dapatan imperikal, kajian kes ini membuka satu kefahaman mengenai kesediaan guru dalam pelaksanaan Maharat al-Quran dalam program TMUA dan usaha penambahbaikan yang perlu dijalankan bagi memartabatkan pendidikan negara.

Kata kunci: Kesediaan guru TMUA, Pelaksanaan Kurikulum Tahfiz Model Ulul Albab (TMUA) dan Maharat al-Quran

TEACHER READINESS IN IMPLEMENTATION TAHFIZ MODEL ULUL ALBAB CURRICULUM (TMUA): A CASE STUDY IN SARAWAK

ABSTRACT

This study aims to identify the readiness of teachers in the implementation of Maharat al-Quran in the Tahfiz Model Ulul Albab (TMUA) program conducted in a selected school in Sarawak. The study was conducted on two aspects of teacher readiness in the teaching and learning process (PdP) namely the quality of teachers' own reading and teaching aids for Maharat al-Quran. The design of this study uses a case study design involving 20 TMUA teachers as a sample in a religious national secondary school (SMKA) that implements the TMUA program in Sarawak. This case study was analyzed using a set of questionnaire instruments used to measure the readiness of teachers towards the implementation of Maharat al-Quran in the TMUA program distributed to teachers. Based on the reliability test, the Cronbach Alpha value obtained from shows that all variables are at an alpha index between 0.7 to 0.9. This indicates that the items of the constructed questionnaire are suitable for use in the study. Based on the imperial findings, this case study opens an understanding of the readiness of teachers in the implementation of Maharat al-Quran in the TMUA program and the improvement efforts that need to be carried out to elevate national education.

Keywords : Readiness of TMUA teachers, Implementation of Tahfiz Model Ulul Albab (TMUA) Curriculum and Maharat al-Quran

PENGENALAN

Bidang pendidikan telah mengalami banyak perubahan pada era Abad ke-21. Begitu juga dengan kecemerlangan pendidikan dalam pelbagai aspek kini menjadi matlamat utama dalam usaha melahirkan generasi masa hadapan yang mampu menangani cabaran Pembelajaran Abad ke-21 (Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013-2025, KPM 2013). Pengkaji melihat peranan guru dilihat sangat besar demi menggalas tanggungjawab sebagai perantara dalam memastikan murid mendapatkan ilmu dengan lebih baik. Dari semasa ke semasa, seseorang guru perlu mempunyai

tahap pengetahuan ilmu serta kemahiran yang tinggi serta bersedia menerima ilmu baru bagi menghadapi cabaran PAK-21 di bidang masing-masing.

Bagi memperkasakan Pendidikan Islam pula, satu mesyuarat profesional Kurikulum Kebangsaan (KK) pada tahun 2013 telah membawa kepada pembentukan Kurikulum Tahfiz Model Ulul Albab (TMUA) (KPM, 2015). Penawaran mata pelajaran Hifz al-Quran dan Maharat al-Quran sebagai mata pelajaran tafhiz di dalam Kurikulum TMUA adalah bersesuaian dengan keperluan semasa dalam Pendidikan Islam dan sosialisasi di negara kita. Rentetan itu, kelahiran penubuhan sekolah menengah TMUA sejak 2014 juga dilihat sebagai salah satu usaha KPM yang komited di dalam menyediakan pendidikan berkualiti tinggi bagi melengkapkan murid dengan ilmu pengetahuan dunia dan akhirat bagi mempersiapkan generasi al-Quran yang mampu memenuhi keperluan negara satu ketika nanti.

Berdasarkan pernyataan di atas, persediaan guru-guru TMUA dalam mendepani mata pelajaran yang diberikan iaitu Hifz al-Quran dan Maharat al-Quran dilihat sangat penting supaya hasrat Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM) ini dilaksanakan dengan penuh rasa tanggungjawab. TMUA diwujudkan oleh KPM bagi melahirkan golongan profesional dan cendekiawan agama yang menghafaz al-Quran yang diistilah sebagai Teknokrat Islam (Azhar Ahmad, Hairul Hisham Adam, 2018). Pendekatan Model Ulul Albab telah memperkenalkan tiga elemen penting iaitu quranik, ijtihadik dan ensiklopedik (KPM 2015).

Bagi merealisasikan pelaksanaan kurikulum TMUA dilaksanakan dengan jayanya, kesediaan guru TMUA amat penting khususnya dalam kemahiran mereka membaca al-Quran dengan baik selain mempunyai ijazah dalam bidang berkenaan. Kajian kes ini adalah untuk mengenal pasti kesediaan guru TMUA yang melibatkan satu sahaja mata pelajaran dalam kurikulum TMUA iaitu Maharat al-Quran. Adakah guru TMUA ini bersedia membentuk generasi abad ke-21 dengan menerapkan elemen-elemen insaniah yang tinggi melalui al-Quran dalam pengajaran dan pembelajaran (PdP)? Menurut Raja Abdullah dan Daud Ismail (2018), persediaan dan penerimaan guru terhadap elemen “4C” iaitu komunikasi, kolaborasi, kreatif dan pemikiran kritis, mampu melahirkan guru yang kompeten dan bersedia menghadapi cabaran pendidikan mendatang. Pendapat tersebut dikukuhkan lagi oleh Robiatul Adawiyah Jamali dan Tengku Sarina Tengku Kasim (2020), menyatakan guru-guru harus dilihat lebih bersedia untuk menerapkan strategi pengajaran PAK-21 merangkumi elemen “4C” tersebut.

PERNYATAAN MASALAH

Dapatan daripada Sektor Pendidikan Islam, Jabatan Pendidikan Negeri Sarawak (2019) mencadangkan supaya pemantauan terhadap pelaksanaan TMUA hendaklah didokumentasi agar tindakan susulan mudah diambil oleh pihak yang terlibat. Oleh sebab itu, pengkaji perlu mengenal pasti sejauh manakah tahap kesediaan guru TMUA terhadap pelaksanaan dalam subjek Maharat al-Quran. Wan Ali Akbar et al. (2020), menyatakan tiada panduan khusus bagi subjek yang mempunyai disiplin ilmu yang sama seperti Kurikulum Bersepadu Tahfiz (KBT). Malah, panduan Dokumen Standard Kurikulum (DSK) bagi mata pelajaran Maharat al-Quran lebih bersifat umum dan harus diterokai sendiri oleh para guru TMUA.

Berdasarkan kajian lepas, dapatan kajian Nik Yaacob (2007), sebanyak 77.5 peratus pelajar lemah dalam menjawab soalan yang memerlukan pemahaman ayat al-Quran dan 95.5 peratus sangat lemah dalam menulis ayat Al-Quran. Menurut Mohamad Marzuki et al. (2016), penggunaan Alat Bantuan Mengajar (ABM) yang sesuai dalam pengajaran al-Quran mampu menghasilkan pembelajaran al-Quran yang lebih efektif dan mampu meningkatkan penguasaan murid terhadap al-Quran. Muhd Zulhilmie et al. (2020) pula mendapati guru mempunyai reaksi positif terhadap kepentingan penggunaan ABM ini, namun tahap penggunaannya masih di tahap sederhana. Berdasarkan kajian-kajian lepas seperti di atas, pengkaji mendapati perlunya kesediaan guru TMUA dalam pengajaran Maharat al-Quran sama ada dari segi pengetahuan, kemahiran dan kaedah yang digunakan dengan menarik dan berkesan. Kajian ini bertujuan membuat analisis kesediaan guru dalam pelaksanaan kurikulum TMUA di sebuah sekolah terpilih. Kajian ini merupakan kajian kes melalui analisis data kuantitatif yang disokong oleh dapatan soal selidik.

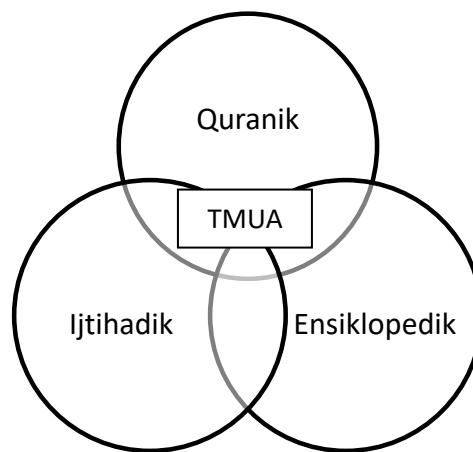
Objektif kajian ialah: (a) Mengenal pasti pengetahuan konsep kurikulum (TMUA) oleh guru TMUA, (b) Mengenal pasti aspek kemahiran profesional guru TMUA dalam PdP mata pelajaran Maharat al-Quran dan (c) Mengenal pasti akses pendidikan yang ada dan kemahiran menggunakan akses tersebut.

SOROTAN KAJIAN

Perubahan sistem pendidikan negara, terutama dalam aspek penggubalan kurikulum, penyediaan tenaga pendidik, institusi pendidikan dan pihak-pihak lain perlulah diselaraskan dengan falsafah pendidikan dan dasar-dasar kerajaan (Abu Bakar, 1990). Bersesuaian dengan era perubahan pendidikan semasa, satu mesyuarat profesional Kurikulum Kebangsaan (KK) pada tahun 2013 telah membawa kepada pembentukan Kurikulum TMUA (KPM, 2015). Penawaran mata pelajaran Hifz al-Quran dan Maharat al-Quran sebagai mata pelajaran tafhiz di dalam kurikulum

TMUA adalah bersesuaian dengan keperluan semasa pendidikan dan sosialisasi di negara kita. Pendekatan TMUA yang menampilkan tiga ciri pendekatan khusus iaitu berasaskan pendekatan Quranik, Ensiklopedik dan Ijtihadik (KPM 2015). Ketiga-tiga pendekatan ini dijadikan sebagai panduan asas pembinaan kurikulum TMUA di Malaysia. Walaupun setiap pendekatan ini memberikan pengertian yang berbeza, namun mempunyai hubung kait antara satu sama lain.

Quranik merujuk kepada kemampuan menghafaz 30 juzuk ayat suci al-Quran serta menjadikan al-Quran sebagai satu budaya hidup sehari-hari. Manakala ensiklopedik pula, melihat kepada kebolehan menjadi pakar rujuk dalam kepelbagaiannya bidang ilmu dan bahasa. Dan ijtihadik adalah keupayaan menyumbang idea, membuat penyelesaian masalah, memaksimumkan penggunaan akal fikiran yang dikurniakan Allah s.w.t secara hikmah, inovasi dan sebaik mungkin (Rohaizan, Zulkifli dan Abdul Hakim, 2014). Ketiga-tiga konsep ini adalah bersesuaian dan selari dengan aspirasi yang ditetapkan menerusi Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia, (PPPM (2015-2025) iaitu Kemahiran Berfikir Aras Tinggi (KBAT). Rajah 1 menunjukkan gabungan 3 pendekatan dalam Kurikulum TMUA.

Rajah 1: Kesepaduan Tiga Elemen Utama Kurikulum TMUA (KPM, 2015)

Kurikulum

Dari segi bahasa, kurikulum adalah perkataan yang diadaptasi daripada bahasa Inggeris, iaitu curriculum. Perkataan kurikulum berasal daripada perkataan “curriculum” yang bermaksud ruang tempat di mana pembelajaran berlaku. Nik Mohd Rahimi (2004) menyatakan bahawa kurikulum mempunyai pelbagai pengertian disebabkan oleh perbezaan berasaskan perspektif seseorang seperti pendekatan tingkah laku (behavioral approach), pendekatan kepengurusan (managerial approach), pendekatan kemanusiaan (humanistic approach) dan pendekatan akademik (academic approach).

Kurikulum adalah satu reka bentuk atau pun perancangan sesebuah institusi atau negara dan kurikulum itu sendiri mempunyai pengertian yang luas yang mencakupi seluruh program yang dirancang (Saerah, 2001). Berdasarkan pernyataan sarjana di atas, pengkaji merumuskan kurikulum boleh dierti sebagai semua pengalaman pembelajaran yang diorganisasikan kepada murid-murid pada setiap peringkat pendidikan dalam institusi pendidikan. Ini termasuk semua mata pelajaran yang disediakan di institusi tersebut yang dilaksanakan di dalam dan di luar bilik darjah berpaksikan kepada seimbang dalam aspek jasmani, emosi, rohani dan intelek (JERI).

Menurut Mohd Salleh (1996), empat tujuan penilaian dalam sesebuah kurikulum adalah seperti berikut: (i) Melihat sama ada kurikulum yang dilaksanakan berkesan ataupun tidak; (ii) Membuat pertimbangan sekiranya sesebuah kurikulum yang akan diubah, akan menjadi lebih baik daripada yang sudah digunakan; (iii) Sebagai alat untuk mengukur keberkesanannya terhadap kurikulum yang telah dilaksanakan oleh pihak perancang perkembangan kurikulum; (iv) Melihat pencapaian dan perubahan tingkah laku murid di dalam sesuatu perkara yang telah dipelajari.

Kesediaan Guru Kesepaduan Tiga Elemen Utama Kurikulum (TMUA)

Menurut Kamus Dewan Edisi Keempat (2007), kesediaan membawa maksud perihal sedia, kesanggupan atau kerelaan. Menurut Ismail Zain (2012), kesediaan ialah istilah yang merupakan satu bentuk proses yang melibatkan

pengintegrasian aspek fizikal, mental, dan emosi (kejiwaan) seseorang insan dalam melaksanakan sesuatu tindakan iaitu:

Kesediaan fizikal yang merangkumi aspek manusia dari segi perlakuan serta tindakan, keadaan sekitar. Kesediaan mental yang merujuk kepada kemampuan memberi fokus, penetapan matlamat, kesanggupan dan kematangan berfikir secara kritis dan kreatif dalam penyelesaian sesuatu masalah tanpa mengikut nafsu semata-mata. Kesediaan emosi (kejiwaan) yang membawa pengaruh yang besar dalam sebarang tindakan. Ketenangan jiwa mampu menstabil serta mengawal diri daripada terlibat dengan perlakuan yang boleh membinaaskan diri serta dapat memandu diri supaya lebih fokus, yakin dan bersemangat untuk melaksanakan sesuatu perkara.

Justeru itu, dapat dirumuskan oleh pengkaji bahawa kesediaan guru dalam pelaksanaan kurikulum penting bagi memastikan palaksanaan pengajaran dan pembelajaran (PdP) mencapai matlamat dan berkesan kepada murid. Bagi aspek kesediaan guru TMUA pula adalah persediaan mereka dari segi pengetahuan, kemahiran dan kaedah yang mereka gunakan dalam meningkatkan mutu bacaan murid di samping persediaan spiritual (dalaman) mereka dalam menghadapi arus pendidikan semasa bagi menanam dan menyemai dalam diri murid tentang al-Quran sebagai panduan hidup.

Pengetahuan Pedagogi (PP) Guru

Pengetahuan pedagogi (PP) adalah merujuk kepada pengetahuan tentang prinsip-prinsip dan kaedah mengajar, merangkumi pengajaran dan pembelajaran di dalam bilik darjah seperti pendekatan, kaedah atau teknik, strategi, kurikulum dan sukanan pelajaran, pengujian dan penilaian, serta pemulihan dan pengayaan (Shulman, 1987). Manakala Abd. Shatar (2007) pula mendefinisikan bahawa PP sebagai pengetahuan guru tentang pendekatan khusus pengajaran dan pembelajaran, teknik pengajaran, pemilihan alat bantu mengajar dan pengurusan bilik darjah. Koehler dan Mishra (2009) pula mendefinisikan PP merujuk kepada kaedah dan proses pengajaran dan melibatkan pengetahuan pengurusan bilik darjah, penilaian, pembangunan rancangan pengajaran dan suasana pembelajaran pelajar.

Guru seharusnya mempunyai kecekapan seperti menguasai subjek, mahir dan berketerampilan dalam pedagogi, memahami perkembangan murid-murid dan menyayangi mereka, memahami psikologi pembelajaran, memiliki kemahiran kaunseling dan menggunakan teknologi terkini (Abd Halim Tamuri & Nazri Mohamad, 2010). Malangnya, perkembangan yang dinyatakan tidak berlaku disebabkan faktor sekolah yang terlalu mementingkan keputusan akademik yang cemerlang menyebabkan ‘mindset’ guru-guru terarah kepada memenuhi keperluan sukanan berbanding menjadikan proses PdP menarik dan berkesan (Mohd Shahril dan Sidek, 2013). Di Sarawak, sekolah yang terpilih program TMUA merupakan tahun kedua (2018) di mana tenaga pengajar adalah terdiri dari Guru Interim yang masih lagi dalam proses Kursus Dalam Cuti (KDC) di Institut Pendidikan Guru Malaysia (IPGM).

Minat dan Sikap Positif Murid

Pengaruh minat yang tinggi terhadap mata pelajaran tertentu juga mempengaruhi tahap pencapaian murid. Kajian Rahman dan Mohamad Syukri (2014) mendapati bahawa minat mempunyai pengaruh yang positif kepada pencapaian murid dalam mata pelajaran. Sarif dan Ismail (2012) pula menyatakan seseorang yang berminat dalam perkara yang dipelajari lazimnya akan menunjukkan kesungguhan dan pencapaian yang tinggi. Berdasarkan pendapat di atas, pengkaji mendapati minat perlu ditanamkan dalam diri murid itu sendiri. Keseronokan belajar akan meningkatkan minat dan ia boleh dipertingkatkan lagi dengan penyertaan dan dorongan ibubapa, guru dan rakan-rakan di dalam proses pembelajaran.

Pembelajaran adalah satu proses yang berlaku iaitu satu perubahan dalaman, pembentukan perkaitan-perkaitan baharu, atau pun potensi-potensi untuk tindak balas yang baru dalam diri seseorang. Pembelajaran membawa perubahan-perubahan yang agak kekal di dalam kebolehan seseorang. Kebolehpindahan sikap positif merupakan pembelajaran sebagai satu proses di mana murid itu membentuk cara pemikiran yang baru atau mengubah suaikan pemikiran yang lama, yang seterusnya akan berlaku perubahan tingkah laku. Kajian Rohaizan, Zulkifli, Abdul Hakim dan Syed Mohd Azmi (2014) mendapati bahawa kurikulum TMUA mampu membawa perubahan yang agak kekal di dalam tingkah laku atau kebolehan yang terhasil melalui sistem pembelajarannya. Kebolehpindahan sikap positif dapat diinferensikan daripada perubahan-perubahan tingkah laku yang agak stabil lantaran interaksinya dengan persekitaran.

METODOLOGI

Kajian ini menggunakan pendekatan penyelidikan kuantitatif dengan reka bentuk kaedah kajian kes. Kajian ini menggunakan soal selidik sebagai instrumen kepada responden yang terdiri guru di sekolah terpilih. Satu set instrumen soal selidik digunakan untuk mendapatkan data kesediaan guru dalam pelaksanaan kurikulum TMUA yang

diedarkan kepada guru sebagai responden. Pemilihan responden melibatkan seramai 20 orang guru TMUA di SMKA Sheikh Haji Othman Abdul Wahab (SHOAW), Kuching, Sarawak. Pemilihan sekolah ini berdasarkan di Sarawak sekolah ini satu-satunya sekolah yang dipilih oleh KPM bagi melaksanakan kurikulum TMUA.

DAPATAN KAJIAN

Kajian ini telah dijalankan semasa Kursus Orientasi Kurikulum KBT pada 14 hingga 15 Mei 2018 melibatkan 20 orang guru di SMKA SHOAW bagi menjawab instrumen kajian. Guru-guru yang terlibat dalam kajian ini ialah mereka yang mengajar Maharat al-Quran, dengan mengambil kira kelayakan akademik dan pengalaman mengajar. Dapatkan kajian ini mendapati bahawa instrumen soal selidik yang digunakan mempunyai kebolehpercayaan nilai Cronbach Alpha yang tinggi, iaitu nilai r berada antara 0.74 hingga 0.92 (Hair, Black, Babindan Anderson, 2009). Oleh yang demikian, soal selidik ini boleh dan sesuai untuk digunakan dalam kajian. Jadual 1 menunjukkan keputusan ujian kebolehpercayaan guru.

Jadual 1: Keputusan Kesediaan Guru Dalam Pelaksanaan Kurikulum TMUA

Pembolehubah	Alpha Cronbach
Pengetahuan konsep kurikulum TMUA (6 item)	0.91
Kemahiran profesional (7 item)	0.92
Akses Pendidikan (4 item)	0.87

Dapatkan kajian membincangkan kesediaan guru TMUA daripada aspek pengetahuan konsep kurikulum (TMUA), aspek kemahiran profesional yang melibatkan kaedah pengajaran yang digunakan oleh guru TMUA ketika PdP mata pelajaran Maharat al-Quran dan aspek akses pendidikan yang ada. Berikut adalah huraihan lanjut mengenai tema yang dibincangkan.

Kesediaan guru TMUA daripada aspek pengetahuan konsep kurikulum TMUA

Berdasarkan nilai r (0.91) yang ditunjukkan dalam aspek pengetahuan konsep kurikulum TMUA mendapati bahawa guru TMUA mengetahui dan memahami konsep kurikulum TMUA diadakan di sekolah berkenaan. Begitu juga dengan kesediaan mereka dalam menghadapi pelaksanaan kurikulum TMUA telah difahami oleh guru berkenaan. Oleh sebab itu, 80% dalam kalangan guru TMUA ini terdiri daripada guru semenanjung dan mereka sanggup meenabur budi dan bakti dalam mendidik murid di SMKA Sheikh Haji Othman Abdul Wahab khususnya dalam bidang al-Quran.

Walaubagaimanapun, demi mencapai hasrat KPM dan dalam usaha meningkatkan pencapaian murid dalam bidang Maharat al-Quran, pengkaji mencadangkan agar guru TMUA menguasai kemahiran bacaan bertarannum secara murattal atau tartil supaya murid semakin minat dan boleh mengikuti bacaan contoh gurunya. Dapatkan ini selari dengan kajian Azalida & Norazilawati (2018), yang bersetuju supaya guru-guru sentiasa mempunyai inisiatif yang tinggi untuk menambahkan ilmu pengetahuan berkenaan pengajaran dan kemahiran supaya strategi pengajaran dapat dilaksanakan seoptimum mungkin.

Kesediaan guru dari aspek kemahiran profesional guru TMUA dalam Maharat al-Quran

Pengkaji mendapati bahawa kesediaan guru TMUA dari aspek profesional dalam pengajaran Maharat al-Quran amat baik. Ini dibuktikan dengan nilai r (0.92) dengan kebolehpercayaan yang tinggi. Namun terdapat 2 daripada 20 orang guru TMUA masih pada skala 3 pada perkara 6. Pengkaji mendapati mereka ini menguasai bacaan al-Quran tetapi tidak berkemahiran dalam membaca secara bertarannum secara muaratal atau tartil. Secara tidak langsung boleh menyebabkan bacaan mereka tidak menarik perhatian dan minat oleh murid di dalam halaqah guru berkenaan. Guru TMUA perlu mengambil cakna dan serius tentang perkara ini dengan mengambil kira mempelajari kemahiran bertarannum ketika membaca al-Quran secara istiqamah sama ada secara berguru di kawasan setempat atau menghadiri kursus tahnin al-Quran.

Di samping, kesediaan guru Maharat al-Quran dalam menggunakan ABM ketika pengajaran Maharat al-Quran juga diperlukan secara kreatif sebagai usaha membantu guru dalam meningkatkan mutu bacaan murid. Guru TMUA juga dilihat sangat bersedia dan mempunyai minat yang mendalam dalam merancang strategi PdP masing-masing. Guru-guru dilihat mempunyai inisiatif yang tinggi dalam berusaha menghasilkan sebuah kelas yang kreatif. Kepelbagai ABM ketika PdP Maharat al-Quran juga memperlihatkan kesungguhan guru TMUA mewujudkan sebuah kelas yang kompeten seiring dengan PAK-21.

Kesediaan guru dalam mengenal pasti akses pendidikan yang ada dan kemahiran menggunakan akses tersebut

Kesediaan guru TMUA mengenal pasti dan kemahiran menggunakan akses pendidikan yang ada di sekolah amat tinggi berdasarkan nilai r kebolehpercayaan iaitu 0.87. Rata-rata guru muda mempunyai akses pendidikan sendiri yang digunakan seperti komputer riba, capaian internet dan penguasaan ICT yang baik. Sekolah juga mempunyai akses tersendiri dalam memastikan keberkesanan pelaksanaan kurikulum TMUA ini dicapai seperti yang diharatkan oleh KPM.

Ini terbukti oleh pengkaji sendiri ketika bersama dengan guru TMUA semasa Dialog Prestasi Pencapaian TMUA pada Oktober 2018. Bahan grafik yang ditunjukkan oleh mereka amat menarik dalam PdP Maharat al-Quran dan murid memberikan respon yang baik dan berkesan dalam penguasaan bacaan al-Quran murid. Begitu juga dalam mempersembahkan data pencapaian yang sememangnya guru TMUA ini mempunyai kesediaan yang tinggi dalam bidang IT.

RUMUSAN DAN CADANGAN

Kajian kes ini telah mengenal pasti kesediaan guru TMUA dalam pelaksanaan kurikulum Tahfiz Model Ulul Albab dalam mata pelajaran Maharat al-Quran. Selain itu, pengkaji juga telah mengenal pasti tahap kesediaan dalam tiga aspek seperti yang dijelaskan mempunyai nilai kebolehpercayaan yang tinggi yang dibuktikan dengan nilai r. Walaupun pelaksanaan Kurikulum TMUA di SMKA Sheikh Haji Othman Abdul Wahab, Kuching, Sarawak baru dilaksanakan dalam tempoh 2 tahun, namun pencapaian Maharat al-Quran berjaya seperti yang diharatkan. Ini semua adalah atas usaha dan kerjasama semua pihak yang terlibat dalam memperkasakan program TMUA ini.

Akses pendidikan yang disediakan oleh pihak sekolah mahu pun guru itu sendiri, seperti kelas khas, LCD, projector, komputer riba, chrome, audio pembesar suara memenuhi keperluan guru dan murid TMUA. Malah, kecekapan dan kesediaan guru mengendalikan proses PdP menggunakan ICT juga ditonjolkan dengan baik sekali. Mereka juga memilih untuk menggunakan teknologi ketika mana mereka merasakan sesuai penggunaannya Maharat al-Quran yang dikenal pasti dan kemahiran bacaan buru yang menarik. Secara langsung, kawalan kelas guru bertambah baik apabila berjaya memilih teknologi yang sesuai dengan matlamat PdP mereka (McCulloch, Hollebrands, Lee, & Harrison, 2018). Hasil kajian juga membuktikan tahap kesediaan guru TMUA amat tinggi dan baik. Ini bertepatan dengan kajian Rosanani et al. (2014) yang menunjukkan guru mempunyai reaksi positif terhadap penggunaan ABM.

Sumbangan daripada kajian kes ini diharapkan dapat membuka minda para penggubal dasar untuk melakukan beberapa penambahbaikan yang melibatkan kesediaan guru Maharat al-Quran dalam pelaksanaan kurikulum TMUA. Kajian kes mengenai kesediaan guru dalam pelaksanaan kurikulum TMUA boleh dijadikan sebagai panduan untuk merancang, melaksanakan dan memperbaiki kaedah pengajaran dan pembelajaran (PdP) yang sesuai dan bertepatan dengan keperluan semasa. Dapatkan kajian ini juga mampu menjadi kayu ukur kepada keberkesanan pelaksanaan Kurikulum TMUA yang telah dan sedang diperlakukan terhadap murid TMUA di SMKA Sheikh Haji Othman Abdul Wahab, Kuching, Sarawak. Kaedah PdP bagi Maharat al-Quran dapat dirancang serta dilaksanakan dengan lebih baik berdasarkan dapatan dan perbincangan kajian yang dinyatakan.

Dicadangkan kajian kes ini membolehkan pihak Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM) menjadikannya sebagai panduan untuk penyediaan rangka kursus yang bersesuaian kepada Guru Interim TMUA, agar kesediaan mereka dalam melaksanakan kurikulum TMUA mencapai matlamat yang sebenar. Di samping itu, perancangan modul pembelajaran yang dinamik kepada para murid juga boleh direalisasikan selaras dengan kurikulum yang sedia ada. Ini pastinya akan memberi nilai tambah kepada semua pihak yang terlibat di dalam pelaksanaan Kurikulum TMUA bermula dari peringkat perancangan sehingga kepada pelaksanaannya.

RUJUKAN

- Abu Bakar, N. (1990). Kurikulum: Perspektif Dan Pelaksanaan. Kuala Lumpur: Penerbitan Pustaka Antara.
Abd Halim Tamuri & Nazri Mohamad (2010). Pengajaran dan Pembelajaran Pendidikan Islam Berasaskan Laman Web. Dalam Kaedah Pengajaran dan Pembelajaran Pendidikan Islam: UKM. Selangor: Penerbit UKM Press.
Abd Shatar Che Abd Rahman. (2007). Pengetahuan kandungan pedagogi guru Pendidikan Moral Tingkatan Empat di sebuah sekolah. Tesis PhD. Universiti Malaya. (Tidak diterbitkan).
Azizi, Y. (2001). Keberkesanan Pelaksanaan Program Kemahiran Hidup Di Sekolah - Sekolah Menengah Di Malaysia Berdasarkan Model Penilaian CIPP. Universiti Pertanian Malaysia.

- Creswell, J. W., & Clark, V. L. (2007). Designing And Conducting: Mixed Methods Research. United States Of America: Sage Publications.
- Cronbach, L. . (1963). Course Improvement Through Evaluation. Teachers College Record, (64), 672–683.
- Ghazali, Y. (2010). Penilaian Kemahiran Lisan Dalam Kurikulum Bahasa Arab Di UITM. In Seminar Penyelidikan Siswazah UKM. Selangor: Fakulti Pendidikan Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Kamus Dewan Edisi Keempat (2002). Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Koehler, M. J., & Mishra, P. (2009). What is technological pedagogical content knowledge? Contemporary Issues in Technology and Teacher Education, 9(1). Retrieved from <http://www.citejournal.org/vol9/iss1/general/article1.cfm>.
- KPM. (2015). Pekelinggih Ikhtisas Pelaksanaan TMUA di Sekolah Menengah Kementerian Pendidikan Malaysia. Putrajaya.
- Kotrlík, J. W., & Redmann, D. H. (2009). Technology Adoption For Use In Instruction By Secondary Technology Education Teachers. Journal Of Technology Education, 21(1), 44-59.
- Mohd Nordin, A. B. (2011). Penilaian Program Mata Pelajaran Vokasional (MPV) Bagi Bidang Pertanian Di Sekolah Menengah Semenanjung Malaysia. Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Mohd Salleh, L. (1996). Perkembangan Dan Haluan Pendidikan Malaysia. Kuala Lumpur: Berita Publishing Sdn Bhd.
- Mohd Shahril, A., & Sidek, B. (2013). Integrating Ulul Albab Education and Science Education in Development Insan Ta ' Dibi Generation : A Case Study of Mara Junior Science College (Mjsc). In WEI International Academic Conference Proceedings (pp. 96–103).
- Nik Mohd Rahimi, N. Y. (2004). Kemahiran Mendengar Bahasa Arab: Satu Kajian Di Sekolah Menengah Kerajaan Negeri. Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Rahman, M., & Mohamad Syukri, A. (2014). Penilaian Pengajaran Dan Pembelajaran Kemahiran Membaca Bahasa Arab Sijil Menengah Agama (SMA) Kurikulum Al - Azhar Di Sekolah - Sekolah Agama Bantuan Kerajaan Negeri Selangor. Igars 2014, (1), 1–5.
- Rohaizan, B., Zulkifli, A., & Abdul Hakim, A. (2014). Showcasing an Alternative Educational Systems Using the Philosophy of Ulul Albab. Swiss Journal of Research in Business and Social Sciences, 1(1), 1–10.
- Saerah, S. (2001). Perkembangan Kurikulum : Teori dan Amalan (Ke-2). Sg Buloh , Selangor: Alam Pintar Enterprise.
- Sarif, S. M., & Ismail, Y. (2012). Utilizing Ulū al-Albāb Approach for Managing Organizational Knowledge Assets. In Proceedings Of Knowledge Management International ConferenceR (KMICE) 2012 (pp. 4–6).
- Saylor, J., Alexander, W., & Lewis, A. (1981). Curriculum Planning For Better Teaching And Learning. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Stufflebeam, D. L. (2003). The CIPP Model For Program Evaluation. Boston: Kluwer - Nijhoff Publishing.
- Stufflebeam, D. L., & Shinkfield, A. J. (2007). Evaluation Theory, Models & Applications. San Francisco: CA: Jossey - Bass.
- Shulman, L. S. (1987). Knowledge and teaching: Foundations of the new reforms. Harvard Educational Review, 57(1), 1-22.